

tehtaan asiat oikealle tolalle.

Seurasi näytelmä, joka kuvasi sotilaselämää tsaarin aikana. Siinä esitettiin toiselta puolen päällikköjen omavaltaisuus ja koko järjestelmän kehnous, toiselta puolen sotamiehen asema, jolloin hänen kaikki paremmat vaistonsakin koettiin pois karsia. Kasarmihuoneen seinällä on Nikolai II kuva. Kun katselijat saivat verrata entistä järjestystä nykyiseen, niin arvaa mihin valoon joutui entinen. Ohjelman viimeisenä numerona oli balletti, nimeltä "Vaaka". Näyttämön sisusta kuvasi jonkinlaista jylhää rottoa, tehden epämääräisen vaikutuksen. Keskellä näyttämöä oli suuri vanhanaikainen kuppivaaka, toisessa seisoi suuri lihava mies kultakirjallussa kaavussa, kuvaten pääomaa. Toisessa seisoi Kerenski. Sen mukaan kun itse olen kuvista nähnyt ja eräs hänen persoonallisesti useat kerrat tavannut toverini kertoi, oli tämä kuin Kerenski itse. Vaakakupit huojuivat sinne tänne, keskellä lihoitteli punaisiin trikoihin verhottu tanssijatar, hän kuvasi käsitykseni mukaan vallankumouksen hengettä. Hän näytti alussa olevan aikeissa mennä Kerenskiä auttamaan, mutta luopui sitten siitä; asia oli nim. niin, että kumpikin puoli koetti päästä voitolle, s.o. painaa omaa puolta vaa'asta alas. Kesken kamppailua saapui paikalle työmies. Hän aikoi tietenkin mennä Kerenskin vaakakupille, joka tahtoi estää sen. Kamppailu Kerenskin ja työmiehen välillä oli lyhyt: Kerenski sai potkut. Mutta jäikö Kerenski nyt puolueettomaksi? Kaukana siitä. Hän meni pääoman puolelle. Näytti jo siltä kuin työmies jäisi tappiolle, vaan viime tingassa saapui edellä mainittu hengetä, joka ryhtyi työläistä auttamaan. Työmiehen vaakakuppi oli alempana, hän oli voitolla. Silloin saapui paikalle muistin puettu ja naamioilla varustettu mies, taantumuksen mustat voimat, vehkeily. Hänet ajoi kuitenkin pois toinen, punaisiin puettu mies, mielestäni kuvaten aatetta, tietoisuutta. Nyt ryhtyi musta mies etsimään apulaisia, joitten piti kukistaa työmies. Saatiin nähdä ne lukuisat kenraalit ja vastavallankumouspäälliköt — Kornilov, Kaledin, Koltshak, Judenitsh, Wrangel y.m., jotka olivat Neuvostovaltaa vastaan taistelleet. Vuorollaan saapuivat myöskin tshekkoslovakit, Ranska, Puola, Englanti ja Amerikan Yhdysvallat, jotka onnistuivat kuitenkin yhtä huonosti. Senmukaan kun työmies ajoi heidät pois, kerääntyivät he pääoman vaa'alle, jossa yhteisvoimin koettivat edelleen painaa vaakaa alas, vaikkakin huonolla tuloksella. Mainittakoon, että työläisvaltion viholliset saapuvat näyttämölle historiallisessa aikajärjestyksessä, kuvaten asianomaisia henkilöitä ja kansallisuustyyppiä kukin. Jos ei ennen olisi tullutkaan luotua itselleen kuvaa Neuvosto-Venäjän vihollisista, niin siinä näki oikein havainnollisesti kaikki ne, jotka puna-armeija oli lölylyttänyt. — Balletin musiikki ja tanssit, samoin kuin edellistenkin näytelmien esitykset olivat sitäpaitsi taidetta, jota todellakin kannatti kuulla ja nähdä.

Meille oli jaettu liput Varpusvuorella pidettävään juhlaan, jonne siis maanantaina lähdimme. Lähelle asuntoamme saapui raitiotievaunu, jolla sitten lähdettiin kaupungin lähellä olevalle juhlapaikalle. Matkalla lauloimme Internationalea — Suomen, Italian, Saksan, Espanjan ja Venäjän kielillä. Varpusvuorelle oli ikäänkuin kansainvaellus. Eri puolilta saapui edustajia vaunuilla, autoilla, hevosilla

ja jokena pitkin moottori- ja höyryvenheillä. Kaupungissa olikin edustajia hyvän joukon toista tuhatta. — Vihdoin päästiin perille. Loppumatkan olivatkin vaunut kulkeneet hyvin hiljaa, koska jouduttiin nousemaan mäkeä ylös. Juhlapaikkana oli tasainen ruohokenttä, jonka toiseen laitaan oli asetettu penkit edustajia varten. Meille jaettiin ohjelmat, joista vasta pääsimme selville juhlan tarkoituksista ja laadusta. Meille tulitaisiin näyttämään, mitä Kommunistisen Nuorisoliiton moskovalaiset järjestöt olivat aikaansaaneet voimistelun ja urheilun alalla. Kohta tulimmekin näkemään sellaista, jota ei vielä Suomessa ole nähty niin suuripiirteisensä ja — sanonaisinko — valtavana. Näin paperilla ei siitä tietenkään voi mitään tyydyttävää kuvausta antaa.

Yli puolen kilometriä pitkän kentän kummastakin päästä, puitten välistä notkosta, saapui voimistelupukuisia nuorisoliittolaisia sekä poikia että tyttöjä, kullakin ryhmällä oli oma puku-mallinsa, joita esiintyikin monenvärisiä ja muotoisia. Hauskimman vaikutuksen tekivät melkein ne ryhmittä, joilla oli aivan lumivalkeat puvut. Teki oikein juhlaillisen vaikutuksen, kun sotilaslaisesti järjestetyt rivistöt kokoontuivat kentälle kuin maan alta. — Toisella puolen kenttää nim. kohoutui maa jyrkkänä, puita kasvavana rinteenä ylöspäin, kun taas toiselta puolen se samalla tavalla laskeutui alas, joten voimme ikäänkuin linnun silmillä katsella Moskovaa. Kentän kummastakin päästä oli kaupunkiin vietyvä rinne jonkunverran loivempi, josta siis voimistelijat saapuivat näkyviin. — Usealla ryhmällä oli oma soittokuntansa ja lippunsa. Sitä mukaa kuin rivistöt saapuivat, asettuivat ne keskelle kenttää siten, että lipunkantajat ja soittokunnat asettuivat eteen, jolloin kukin ryhmä oli niitten takana kohtiuorassa asemassa yleisöä kohden. Muutamit ryhmät olivat varustetut kiväreillä, osalla ollen puusta tehtyjä liikeharjoituksia varten; osa oli varustettu floretoilla, miekkailua varten. Selitykseksi mainittakoon, että V. K. Nuorisoliiton ohjelmaan kuuluu myöskin sotilasopetus. Sauvaliikkeitäkin varten oli muutamilta ryhmiltä välineet. Jalan-kulkijain jälkeen saapuivat pyöräilijät. Ja lopuksi pari ryhmää ratsastajia, myös soittokunta etunenässä. Ratsastajat olivat sotilasarossa, osa m. m. keihäillä varustettu. — En tullut kylläkään laskeneeksi edessämme olevain voimistelijain lukumäärää, vaan arvioin heitä olleen ainakin parisen tuhatta.

Kun kaikki olivat asettuneet paikoilleen, soitettiin Internationale. Ensimmäinen soittokunta vasemmalla aloitti, hetken sen soitettu yhtyi siihen toinen, jolloin edellinen lopetti, sitten kolmas j.n.e., joten soitto siirtyi rintamassa vasemmalta oikealle. Sai huomata, että tämä oli vaatinut harjoitusta, vaihto kun tapahtui soiton aikana, uudistuen puolen kymmentä kertaa. Tämän jalestä tervehtivät voimistelijat edustajia vuoron perään: ryhmä johtajia ikäänkuin esikuntana, kävi päästä päähän, pysähtyi kunkin ryhmän eteen, jolloin yksi piti lyhyen puheen, jonka jälkeen soittokunta vuorollaan soitti ja asianomainen ryhmä huusi eläköt. Vieraat ilmaisivat mieltään kättentaputuksilla.

Seurasi sitten paraati, kaikki ryhmät marssivat ohitsemme. Kaikista näki, että he olivat jo paljon tänä kesänä urheilleet. Ei yksin poikain, vaan tyttöjenkin iho oli auringon paahattama, toiset ollen aivan ruskeita.

Näki ettei ainakaan Moskovan nuorisoo enää pelkää aurinkoa ja vettä. — Paraati oli nuorten päivän juhlanumero.

Paraatin jälkeen tapahtui rivistäjäjoitus voimistelua varten. Soittokunnat asettuivat komennuslavan ympärille. Kun kaikki oli valmiina, antoi komennuslavalta oleva ylijohdaja merkin signaalilippuilla, joilla sitten johti koko voimistelunäytöstä. Soittokunta alkoi soittaa ja koko monituhantinen voimistelijaparvi teki tahdissa liikkeitä. Kunkin ryhmän johtaja seisoi paikallaan, tarkasti signaalilippujen merkit ja toisti sanoilla komennuksen, kuitenkin niin hiljaa ettemme ääntäkään kuulleet. Voimistelu oli käsi-, jalka- ja vartaloliikkeitä, paikoillaan tapahtuvia käännöksiä ja taivutuksia sekä polviasentoja. Kaikki tapahtui reippaasti soiton tahdissa ja mikäli huomasi kokonaan virheettömästi. Toisessa yhteisvoimistelujaksossa tekivät eri ryhmät vielä ohjelman mukaan eri liikkeitä, nekin tapahtuivat virheettömästi. — Pitkän yhteisvoimistelun päätyttyä oliva suosiosotukset myrskuyiset.

Sitte esittivät yksityiset ryhmät voimistelua sauvoilla, toiset ryhmät tehden kivääriliikkeitä. Viimemainittujen joukossa oli myös osasto tyttöjä, sotilaslakeissa ja puseroissa. Ohjelmassa seurasi erään ryhmän miekkailunäytös soiton johdolla. Saimme nähdä pantomiinisesityksenkin, jonka nimeksi ohjelmaan oli merkitty "Työ-rannin kukistus". Siinä kreikkalaiseen tapaan puettut orjat plastillisten voimisteluliikkeiden muodossa raatoivat isännän hyväksi, kunnes viimein kyllästyivät, nousivat kapinaan ja surmasivat kiduttajansa. Tämä numero oli ohjelman onnistuneempia. Sellainen ohjelmanumero, joka omintakeisuudellaan ja uutuudellaan erittäin viehätti, oli voimisteluliikkeitä moukareilla ja lappioilla. Esitykset tapahtuivat edelleenkin soiton säestyksellä, kuvaten juuri sitä työtä, jota asianomaiset työkaluilla tehdään. — Olisipa katsojien joukossa ollut edes yksikin TUL:n voimistelunopettaja!

Lopuksi saimme nähdä ratsastusesityksiä, osittain kilpailun muodossa. Viimemainittu tapahtui siten, että yksi ajoi pitkän kenttää ristiin rastiin pitteen kädessään nenälinaa, jota toiset yrittivät ryöstää. Väliin muodostui ratsastus oikein hurjaksi, kaikkein hurjimmaksi silloin kun keihäsjoukko ajoi kilpaa hevosen selässä seisoen ja keihättään heilutellen. Tapaturmaa ei sattunut, paitsi se, että eräs poika putosi hevosen selästä keihäineen. Vaikka asianomainen kierikin muutamia kertoja maassa, nousi hän vaurioita ylös kiirehtien toisten jälkeen.

Ratsastuksen päätyttyä poistuivat nuorisoliittolaisten rivistöt taas ikäänkuin maan uumeniin kadoten, seurasi vielä konsertti, jonka jälkeen palasimme kaupunkiin.

Todellakin täytyi ihmetellä niitten tulosten paljoutta ja korkeata tasoa, jonka V. K. N. L. on jo saavuttanut, kun ottaa huomioon, kuinka nuorta koko tämä liike Venäjällä on. Paitsi ruumiillisen kehityksen kannalta, voi asiaa katsella myös puhtaasti poliittiselta kannalta. Nuorisosta reippain ja elämänhaluisin osa on kokoontunut liittoon, jonka työn toisen puolen muodostaa edellämäinittu nuorisoo erittäin viehättävä voimistelu ja yleensä urheilu — toiselta puolen henkinen valistus ja kasvatus tapahtuu puhtaasti kommunistisessa hengessä. Ja kommunisti on iskeytynyt nuorisoon niin syvästi, ettei sitä voida koskaan

edes karsia pois. Siksi tuleekin proletariaatin tietoisimman osan kaikkialla maailmassa pyrkiä saamaan nuorion ja varhaisuorion kasvatus ohjattavakseen. Venäjällä siihen päästiin vallankumouksen kautta.

— Neuvosto-Venäjä pyrkii hävittämään rahan vaihtovälineenä pois ja korvaamaan sen tuotteilla ja tarvikkeilla, julistamalla matkustamisen vapaaiksi rautateilla, laivoilla, raitioiteilla, koulut, teatterit ja taidelaitokset vapaasti käytettäväksi, sanomalehdet ja kirjallisuus ilmaiseksi kaikkien luettavaksi.

Mutta puhuvatko edes sosialidemokraattiset herrat näistä seikoista silloin kun he selittävät muka ruplan kurssin kehnoutta. Mitä vielä. Heidän täytyy totuus salata — kapitalistien etujen tukemiseksi.

ELON MURJOMA

Maiju V.

Pois vieri lapsuusajasta leikkienensä. Mailman pauhuun ja humuun sai hän tutustua ja nuoruuden ensimmäisinä kultaisina hetkinä. Nuoruuden vähäisetkin ilot olivat hänellä kynnelliin verhottu, nuoruuskin on tuskaa elonmurjomalle. Vain pettymystä, tuskaa ja kynneliä....

Parempiosaiset hyväkseen käyttävät sorrettu heikkouden. He eivät valitse keinoja kurjien tarkoitustensa perille saattamiseksi. Nuoruuden puhtaus, se on niiden kirotujen riistäjien himojen esineenä, naisen lemмен hetken kuuma huumaus tarkoitusten päämääräänä. Haaskalinnut repelivät sydämen nuoren, hennon. Hän elämänsä katkerasta maljasta juoda sai, juoda sen pohjaan.

Elämä tuntui hänestä arvottomalta, hän lepoa halajaa. Sydän värisee ja ajatus kiertää: Haudan lepo parhain nyt oisi. Sinne tahtoisin, missä maiset myrskyt eivät myllerrä, sinne, sinne.... Siellä soittaisi leyhät tulleet kuolonhymniä elonmurjomalle....

Paljon on näitä väsyneitä siskoja — niin paljon! Säälän heitä.... ja kiroan yhteiskuntaa, joka väärän järjestelmän kautta saattaa sortaa niin monta viattomuutta, lokaan tallata naisellisen puhtauden. Kiroan siksi, kun elämä on kehdestä hautaan kirous toisille ja autuus muutamille. Työnraatajalle se on taistelua, kärsimystä, raadantaa. Rahavallan kuninkaille se on nautintoa, nautintoa....

Hetki saapuu, jolloin loppuu tämä petomainen, raaka rahavallan aika-kausi. Viattomain veri kostaa huutaa. Murhesielut pyrkivät elämän ilotulituksille. He raivaavat tiensä läpi soiden ja rämeiden, kautta korpien, salojen. Heidän kulkuensa laajenee ja se taajenee.

— — —
Oi, siskot sorretut, kärsivät. Pois veltois, nyt jo jo pää pystyy. Ei ole aikaa murheita muistaa, vaan murheet ja kärsimykset sinua taiston innostakoon, innostakoon sinua sitä enemmän mitä enemmän osakesi sortoa saat. Sitä lujemmin kätesi nyrkkiin puserra. Älä säiky, vaikka kuinka paljon sinulta taistelu taikka, vaikka koko elämän hinnalla voiton saavuttaisimme. Sorretut, elämän harhateilla kulkevat, aika on nousta, yhtään hetkeä älkäämme hukatko! Orjuuteen ja häpeään emme enää tyydy, vaan me heitämme sortajamme niskoiltamme. Ei unet ja haaveet meitä auta, vaan tarmolla työhön ja toimintaan!